

[Vagn Bro.]

henstille, at Regeringen saa hurtigt som muligt vil forelægge den nævnte Lovgivning, og vi maa da haabe, at dette sker saa betids, at Retsmyndighederne, inden alt for mange Enkelttilfælde er afgjort, kan have hele Komplexet for sig. Og jeg gentager, at det i nogen Grad er under denne Forudsætning, at vi nu anbefaler de foreslaaede Ændringer.

Jeg skal hertil kun føje, at det under Udvalgsbehandlingen ikke er lykkedes Venstre at opnaa en vis Tilføjeelse, eller rettere, en vis Forklaring af Ordet „aktiv“ i § 4, Punkt 1. Der er nu saa mange Grader af Aktivitet, og man kan vel heller ikke se bort fra, at Tidspunktet og Omstændighederne, hvorpaa og hvorunder Handlingen er begaaet, kan spille ind. Men nu maa vi altsaa overlade dette til Domsmagten.

Jeg skal endelig med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, sige, at om de første 5 er jeg tilbøjelig til at mene, at selv om de utvivlsomt er udsprunget af stor Interesse for denne Sag, opererer den ærede Forslagsstiller med Begreber af en Beskaffenhed, som jeg ikke tror Domsmagten kan benytte. „Landsskadelig“ i denne Forstand — det er overmaade besværligt i de enkelte Sager at bruge dette som et Kriterium.

Med Hensyn til det ærede Medlems Ændringsforslag Nr. 6 skal jeg ikke bestride, at vi selvfølgelig udmærket kunde have en Lovgivning, hvor vi havde Bøde og Hæfte. Det har vi nu ment, at vi ikke skulde have her, og idet jeg stærkt understreger den Forventning, vi har om, skal vi sige inden meget over en 14 Dages Tid, at se Sanktionslovforslaget her paa Rigsdagens Bord, tror jeg heller ikke, det er nødvendigt.

Hermed anbefaler jeg altsaa de af Ministeren stillede, af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag og maa fraraade, at man stemmer for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Ændringsforslag.

Bertel Dahlgaard: Udvalgsarbejdet har været præget af det uheldige Forhold, som saa stærkt beklagedes ved Lovforslagets første Behandling, at Regeringen endnu ikke har forelagt Lovforslaget om de egentlige økonomiske Sanktioner. Der skabes derigennem en Usikkerhed, som efter min Formening er meget skadelig. Som jeg anførte ved første Behandling, vilde jeg under disse Forhold absolut have foretrukket, at det her foreliggende Lovforslag var blevet ændret saaledes, at der blev en Adgang for Dom-

stolene til efter denne Lov at ramme Tilfælde med økonomiske Følger alene, nemlig Bøde og Konfiskationer, naar Ikendelse af Fængsel maatte anses for for haard en Dom. Dette har den højtærede Justitsminister bestemt modsat sig, og i disse Tilfælde vil der altsaa nu ske Frifindelse, og de paagældende maa afvente Bestemmelserne i den Værnemagerlov, som vi endnu ikke kender, fordi Forslaget til denne Lov ikke er forelagt.

Det er efter min Mening nødvendigt at sige, at dette er meget uheldigt, men der har under disse Forhold ikke været andet at gøre end at klarlægge denne Tilstand, saavel over for Befolkningen som over for Domstolene, og det er dette, der er gjort i Betænkningens Udtalelse om, at der i Ordet „utilbørlig“ samt i den foreliggende Strafferamme gives Udtryk for, at kun Forbrydelser af grovere Karakter omfattes af Loven, idet Værnemageri af mindre grov Karakter vil være at henføre til det under Forberedelse værende Lovforslag om økonomiske Sanktioner, og Udvalget har saa i øvrigt maattet indskrænke sig til indtrængende at opfordre Regeringen til saa hurtigt som muligt at forelægge Forslaget om denne økonomiske Værnemagerlov. Det er svært for Offentligheden at forstaa, at Regeringen ikke har kunnet bringe denne Lovgivning til Afslutning.

Jeg skal endnu sige, at jeg er taknemmelig for, at den højtærede Justitsminister har været villig til at imødekomme min Hensetting ved første Behandling om, at det i Loven udtrykkelig blev fremhævet, at det i særlig Grad maa tages i Betragtning ved Strafudmålingen, naar paagældende har paakaldt Besættelsesmagts Bistand til Opnaaelse af højere Priser eller større Leverancer, end danske Myndigheder har ønsket at godkende.

Udvalgets ærede Ordfører har omtalt Spørgsmaalet om Oprejsning for dem, der er interneret uden Grund, og der har jo været ført en Forhandling med Justitsministeren herom i Udvalget, hvor Ministeren har givet Udtryk for, at Justitsministeriet ser, at der her foreligger Problemer, som Ministeriet maa søge klaret. Ogsaa jeg vilde gerne bede Justitsministeren sige et Par Ord herom.

Maa jeg dernæst i Anledning af det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Udtalelser sige, at jeg forstaa den Harme, som denne perfide Journalistik imod det ærede Medlems Parti har kunnet fremkalde hos ham; men jeg vil tilføje, at jeg tror ikke et Øjeblik paa Virkningen af denne Journalistik herhjemme. Denne Journalistik, som